



comissió obrera  
nacional de Catalunya

Roda de premsa

18 d'octubre de 2017

Davant el trasllat de les seues socials de prop de 700 empreses i la suspensió d'algunes inversions

## **CCOO de Catalunya reclama que els sectors econòmics prenguin decisions des de la responsabilitat social i que contribueixin a facilitar el diàleg entre institucions per desbloquejar el conflicte Catalunya-Espanya**

### **CCOO emplaça les institucions i les empreses a consolidar el progrés econòmic i social al territori.**

Amb el coneixement les darreres setmanes de les decisions de prop de 700 empreses de canviar les seves seues socials fora de Catalunya, segons dades del Col·legi de Registradors, la suspensió d'algunes inversions i l'alarma social al voltant dels estalvis de les famílies, CCOO de Catalunya vol traslladar les següents reflexions:

- Manifestem la nostra preocupació per aquest fenomen.
- Rebutgem la instrumentalització política de l'estabilitat en la inversió, la producció i l'ocupació al nostre teixit econòmic i social.
- És incomprendible que el govern espanyol hagi alimentat l'alarmisme creant un marc normatiu «ad hoc» mitjançant el Decret Llei 15/2017, que facilita la deslocalització de les seues empresarials (transferint els poders per poder-ho fer de la junta general de les empreses a l'òrgan d'administració) i anunciant previsions a la baixa del creixement del PIB vinculades al procés.
- El govern català no ha traslladat tota la informació necessària i transparent en temps i forma, tal i com aquesta situació excepcional requereix cosa que ha augmentat la incertesa i la confusió.
- La inquietud dels estalviadors, accionistes, però també treballadors i treballadores, posa de relleu la instrumentalització irresponsable d'un conflicte de caire polític que reclama més voluntat política i més capacitat de negociació per garantir l'estabilitat que necessiten l'economia i la societat catalanes.

- Els canvis de seu anunciats de grans empreses han afectat inicialment a empreses lligades al IBEX 35 i altament financiaritzades. En aquests casos els canvis responen a la voluntat de mantenir al marge de l'especulació sobre els riscos de les incerteses jurídiques del procés, que no insegueixen la seguretat jurídica, els dipòsits, cotitzacions borsàries i inversions. Aquesta situació està tenint un efecte contagi que estén la preocupació entre les petites i mitjanes empreses, els seus treballadors i treballadores i el conjunt de la societat catalana. Si bé el canvi de seu no compromet una transferència d'actius, més enllà dels associats a la direcció física de la seu, sí que pot tenir un efecte psicològic, i comportar el perill de què es traslladi la tensió a les inversions (financeres i en béns d'equipament) fins al punt d'incidir en les estratègies a mig i llarg termini de multinacionals i grans empreses. En aquest sentit CCOO de Catalunya demana que no s'erosioni intencionadament la confiança en el teixit econòmic i empresarial català i s'actui des de la responsabilitat i la màxima transparència, per part de les institucions, les patronals i les principals empreses del país.
- Tot i que és veritat que la major part de les empreses que han manifestat el canvi de seu social són grans multinacionals i amb un alt nivell de financiarització, aquests canvis poden tenir un efecte negatiu en les empreses que els hi presten serveis auxiliars. Les grans multinacionals tenen un gran efecte tractor sobre l'ocupació i afecten de manera directa als llocs de treball en els serveis. Hem de tenir en compte que la major part de les societats que han fet trasllat de les seves seus arrel de la situació a Catalunya no es dediquen a la producció de béns, sinó que es dediquen a la prestació de serveis, cosa que no és un fet menor, en representar els serveis el 60% de la nostre economia. Des d'un punt de vista industrial, ja trobem que comencen a manifestar la seva preocupació, o també a realitzar el trasllat de les seves seus algunes indústries papereres, del sector carni, la indústria química i la indústria metal·lúrgica.
- Són tan preocupants els canvis de seu d'empreses com les decisions envers les inversions en els sectors industrials. I és que la falta d'inversió d'avui en els sectors industrials pot esdevenir la incapacitat competitiva de demà i derivar en problemes per a l'ocupació en aquelles empreses que decideixin no fer inversions a Catalunya en un marc de revolució tecnològica, on les inversions resulten essencials per a esdevenir un país competitiu.
- Són imprescindibles per l'economia catalana les pimes, que suposen el 99,5% de les empreses, el 60,6% del Valor Afegit Brut (sense AAPP, defensa i Seguretat Social), i el 70% de l'ocupació, així com la gran empresa que ha trobat a Catalunya un lloc òptim per les seves inversions. Volem recordar que la inversió estrangera, que prové principalment de països europeus, valora especialment el potencial de creixement del mercat domèstic, la proximitat als mercats europeus, la disponibilitat de factor treball qualificat, i les infraestructures i la logística. Aquests són valors difícilment deslocalitzables i que formen part de la identitat socioeconòmica catalana, igual que l'hospitalitat o l'esperit d'innovació que han convertit Catalunya i Barcelona en referents mundials. És l'alt valor afegit d'una economia amb potencialitat de creixement, d'industrialització i de redistribució de riquesa el que contribueix al necessari progrés social.

- Tot just al juliol, se signava el Pacte Nacional per la Indústria amb l'objectiu de garantir un futur per a la indústria de Catalunya i el seu teixit industrial. El PNI perseguia millorar el posicionament de Catalunya de cara a possibles depressions econòmiques, tenir una balança comercial equilibrada, que els sectors industrials generessin el 25% del PIB i complir amb els objectius fixats per la Unió Europea per 2020 de tenir el 75% de persones d'entre 20 i 64 anys d'edat ocupades. I ens trobem amb una sacsejada de caràcter polític que posa en entredit i dificulta l'assumpció d'uns objectius estratègics per a la nostra economia.

Per tot això, CCOO de Catalunya

1. Exigim als governs de la Generalitat i de l'Estat i a la resta de forces polítiques, que prenguin les decisions prèvies necessàries que habilitin un marc polític i jurídic de mutu reconeixement per l'obertura d'un procés de negociació. Han de posar el diàleg i la negociació al servei de la POLÍTICA, per trobar el consens que interpel·li el compromís de la gran majoria de la societat. Han de garantir la cohesió social com a valor fonamental per la convivència, reconeixent la pluralitat i diversitat que enriqueix el poble de Catalunya i d'Espanya.
2. Exigim a les organitzacions patronals, empreses i sectors econòmics en general, l'exercici de la prudència, la ponderació, la responsabilitat social i la contribució a la construcció del clima idoni per facilitar la sortida política pactada que permeti la consolidació del creixement econòmic al país i el progrés social per la lluita contra les desigualtats i la precarietat. Defensar la nostra economia i les nostres empreses és defensar els nostres llocs de treball i els futurs, elements cabdals per al desenvolupament d'un país.
3. Ens comprometem amb el nostre treball per la vertebració social, la cohesió, el civisme. Ens comprometem des de les nostres profundes arrels democràtiques a construir el clima social adient per facilitar els espais de diàleg institucional i propiciar la solució política al conflicte.
4. Seguim compromesos amb la recuperació de drets, salaris i ocupació de qualitat, reforçant els espais de negociació col·lectiva, així com la millora de les pensions tal i com vam fer a les marxes de la primera setmana d'octubre.

CCOO de Catalunya té un fort compromís amb el marc democràtic al nostre país, amb l'autogovern de Catalunya i amb el dret d'autodeterminació del poble català, des del convenciment que els drets socials i els drets nacionals han d'avançar junts per assegurar la cohesió de la societat plural i diversa de Catalunya. Estem fermament compromesos amb el treball per una solució que reconegui aquesta realitat i exigim a la resta dels sectors de la nostra societat, la seva responsabilitat amb el moment crític que vivim i el seu compromís amb la crida a una solució de consens.